

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine
professoris**

De Tempore Hyemales

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Feria. v. post. ii. d[omi]nica[m] aduent[us].

urn:nbn:de:hbz:466:1-30599

Feria. V. post. II. Dñicā

veni foras. Ego dicens omnia tua timo.
Audi o p̄ctōr qd Hieronym⁹ angelic⁹ vir
dicat: et tu amator seculi nō times. Sed
hec est iustor⁹ p̄dictio: timere. Proverb. xij
Lōgitationes iustor⁹ iudicia.

Pro tertio Audits r̄c. Prouidete ḡ
dū cēpus habet; q̄ q̄ hora nō putat
velitis nolitis corā iugd̄t. p̄pebitis hora
vīz mortis. Dicit em̄ regla iuris: Hora
sua cuiilibet est nocuia. fī de regu. in. l. In
p̄dēnatiōe. Et extra de elec. et electi prate
li. vi. Inter vniuersas. Credo si amic⁹ ve
rax diceret cuiq̄ yestp: fuge cito: quia si
hic diu sis nescies q̄ hora irruent in te ini
mici tui inenitabili te interfecuri; et quic
qd habes deuoraturi. Credo q̄ statim fu
geretis. Expone: Uer⁹ amic⁹ ch̄s vos
hortat fugere a regiōe peti ne rapiat vos
diaboli. Hier. l. Fugite de medio babylō
lonis ut saluet r̄c.

Feria. v. post. q̄. dñicam aduent⁹

Huicamus
a r̄c. Glide q̄: lumen quod in
te ē tenet, e sint. M. u. x. vt
vīz abyssias opa tenebrar̄z r̄c. Ibi nota
triplex lumen. s. Lognitiois. Operatiois;
et Intendois. De p̄mo Bern. ser. de vigi.
Natiui. dñi. Illuminem⁹ nos lumine scie p̄
us q̄ de huius m̄di tenebris exeam⁹; ne
de tenebris trāseam⁹ ad tenebras et tene
bras sēptinas. De scđo. Jo. ii. Qui facit
veritatem venit ad lucem. De tertio P. uce
xj. Lucerna corporis tui. i. cogerici op̄p̄z et
oculus tuus. i. intentio tua

Abyssiamus r̄c.

Pro primo. An gratia illa q̄ fuit i in
carnatione in cōparatione ad digni
tatem nature humanae assumptae teneat ra
tione p̄petutatis naturalis vel gratuite.
Q̄ naturalis: Aug. In nature humanae
assūptōe siebat qdam oili homi grā na
turalis vt nullū possit admittere peccatum.
Cōtra: vnu opositū nō determinat alter⁹.
Sed gratia et natura ex oposito dividū
tur. R̄ndet Bonav. in. iq. dī. iij. Gratia
vnionis p̄t tripl̄ dici. Uno mō grā o co
gruo disponēs ad vnionē. Alio mō ipa y
nio grati⁹ facta. Tertio mō ipa grā sine fo
tus facies vnionē. Et qlibz istor⁹ modor⁹

qdammodo tenet rationē gratutis: et siq̄
modo rationē naturalis. Prima quidē q̄
ea habuit a p̄ncipio et ea p̄dere nō potuit.
Diez aut̄ naturalis p̄ p̄parationē ad sub
iectū nō autē per coparationē ad causam:
quia ortum nō habuit a p̄ncipijs nature;
sed a diuina voluntate. Secunda similit̄ di
citur naturalis p̄pter inseparabilitatem: sed
gratuita ex mera dei voluntate. Tertia
similiter que est virtus spiritus sancti fuit qd
dām illi homini generalis. Nō enim
habuit filius spiritus sanctum p̄ influentiā
imo potius q̄a habet in se a patre vim spi
ratuam. Et p̄terea dicit in euā gelio: q̄
nō est datus ei spiritus sanctus ad mensuraz.
Per p̄parationē aut̄ ad naturā assump̄ta
illa gratia nō erat naturalis: quia spiritus
sanctus nō erat in illo homine p̄ principia
nature reates sed p̄ spiritus sanctū inhabi
tantem. Hec Bonaventura. **P**ro fun
damēto. Unū nēdum gratuita sedētā
naturalia dependēt a dei bonitate. Boe
tius lib. de causa: Unus pater rerum est
enūs qui cūcta ministrat. Ille dedit p̄ he
bo rāgos et cornua lune r̄c. Illud tñ dicit
alicui naturale quod ex p̄ncipijs sibi p̄uen
tit. vt dicit Aristo. q̄ de Anima. Querit
ergo r̄c. Dic m̄. vi. s. Ex q̄ cōelude q̄ con
sideranda est illa grā quā nature humanae
fecit in incarnatione: et q̄nta benivolentia
ostensa. Uli Dām. in p̄ncipio tertij. Per
incarnationis mysteriū demonstrat̄ dei bo
nitas q̄ nō delperit deus p̄priū plasmaz
infirmitatē. O danandi peccatores q̄ post
tantā dei bonitatē et beniginitate deu et p̄
cepta ei⁹ p̄tēnūt: fornicatores: avari r̄c.
O muleri q̄ dī pietatē et grās vertutē in irā
et indignationē. Figura Exod. xxij. Po
pulus hebreeoz ingrat⁹ fuit deo de libera
tione ex egypto: liberationē illā attribuēs
vitulō aureo vnde puocauit ira dei: et vna
die ceciderūt q̄i. xxiij. milia. Sic multū in
grati de liberatōe generis humani seruū
tium qd inde debēt deo: exhibent vitulō
aureo. Alij qdēz p̄ avariciā q̄ notaſ in vitu
lo aureo p̄pter aux. Alij p̄ supbiam q̄ in b
featur q̄ vitulō nō castrat⁹ indomit⁹: est
aīal supbissimū. Alij p̄ luxuriam: q̄ vitulū
nō castrat⁹ est aīal latīnū: et his oīb⁹ p̄cu
raſ ira dī. Eph. v. p̄ dec vēit ira dī in fis
os disfidentie r̄c.

Pro scdo. In p̄cedenti sermone de ci-
tatiōis q̄litate: hic dicēdū ē de cause
arduitate p̄t quā arduitatē dī Johet. iij.
magnus dies dñi: et terribilis valde. Et q̄s
sustinebit eū. Dagn⁹ inq̄ q̄ p̄ magna cā
trahet q̄libet ad hoc iudicium. Pr̄t aut̄ hu-
sus cause arduitas p̄pter tria.
Primo p̄pter p̄ponēde materie multi-
plicitatē innumerabilē.
Secundo p̄pter splende iusticiæ seuerita-
tem terribilem.
Tertio p̄pter ferende sententie qualita-
te formidabilem. **P**rimo prop̄ tē. Tra-
het eū vnuſq̄sq̄ in cā ad rindendū de oī-
bus donis coeſiſis: et de oīb̄ bonis omis-
sis et de omib⁹ maliſ cōmiffis ut post/
ea dicetur amplius. Tunc autem ut au-
dierint tubam illā terribilem occurret vni/
cuiq̄ tota p̄tōp̄ suo p̄cōgēries. q̄dē re/
cordatio tormentū erit amarissimū. Ibi ei
afflictio pudoris importabilis. Hiere. iiij.
Si cōfundit ita et tu cōfuderis q̄r̄ vici
dū nūc viuus erubescere nō vis inde affl-
ctio timoris incōsolabilis. ps. Audite hec
oēs tē cur timebo in die mala: sez in die
iudicii. Erñdet iniq̄tas calcanei mei cir/
cūdabit me. Inde etiā afflictio doloris iſ/
portabilis et insanabilis vermis. scz p̄scie
omni serpente mordacior. Isa. vi. vermis
eoꝝ nō moriet. Et hiere. xv. Fact⁹ est do-
lor me⁹ p̄petuus. Om̄ em nec erubescere
nec timere nec dolere i hac vita p̄ peccat⁹
voluerūt: nō perpetua q̄fusionē: perpetuo
timor: et p̄petuo dolore rectissimo dei iu-
dicio cruciabunt. **S**ecundo p̄pter cōplen-
tia iusticie seueritatē terribile. Nam ibi ni-
bil relinque inultū. Job. xxiiij. Deus in
ultū abire nō patit. Jo etiā apoc. xix. dicit
Qui veniebat ad iudicium vocabat fidelis
et vera: et cū iusticia iudicat et pugnat tō
ore eius procedat gladius ex utraq; pte
acutus ut ex ipso p̄cutiat gētes. Iste gla-
dius est rigor diuine iusticie qui satis p̄t
in angelis peccantib⁹ et originali mūndo q̄/
bus nō pepercit de⁹. Ibi. ii. p̄. ii. Si de⁹
angelis peccantib⁹ pepercit sed ruden-
tib⁹ inferni detractos in tartarū tradidit
cruciandos in iudicium reseruari. Eſi ori-
ginali mundo nō pepercit tē. q. d. q̄to mali-
gis nec modernis actorib⁹ parcer. Ideo
etiam dī. pau. Ro. Noli altum sapere

sed time. Si enim Deus naturalibus ra-
mis nō pepercit: ne forte: nec tibi parcat.
Vide dñi bonitatē seueritatē dei: in eos
qđem q̄ ceciderūt seueritatē: in alio bonis
care si p̄mansiſ in bonitate. alioq̄ et tu
excideris. Nota bene q̄ dicit seueritatē
timeas sicut cum respicis iusticia q̄ sit de-
latronib⁹ in patib⁹lo. **T**ertio p̄pter fel-
rende sententie q̄litatē formidabilem. Eric
em irreuocabiliſ nec ab ea appellare lice-
bit: et pena q̄ taxabis erit interminabilis.
Ericq̄ sup̄ totū hominem. sup̄ corp⁹ et anim⁹
Ibi bern. in meditatiōib⁹. Hic caro rep̄
borū vermic⁹: in inferno autē anime eoꝝ
deputantur ignib⁹ eternis donec rursus
infelici collegio colligant sempiternis ino-
nvoluant incendijs. Et q̄ soci⁹ fuerit in cul-
pis: erunt etiā in penis. **O**igit̄ q̄stū est tre-
menda illa diuini iudicij initia. Exemplū
de agathone in vita patrū: q̄ cū mortu⁹
esser q̄ tres dies mansit imobilis apertos
oculos tenēs. Ad quē fr̄es. Ibi es abba:
Qui ait. In Specu diuini iudicij assisto
Et illi. Ec tu tu es: Et ille. Qua virtute
potui in diuino iudicio laborauſ sed homo
sum et nō eloſ ſi p̄cuerunt opera mea co-
ram deo donec venero corā eo. Gere ti-
menda est illa sententie expectatio. Heb.
x. Terribilis est expectatio iudicij.

Pro tertio. Auditis tē. Pensate q̄n-
tū periculū. Lesta tout perdre. Ju-
ra dicitur. Ibi mai⁹ piculū p̄t̄: cauti⁹ et
diligenti⁹ est agendū. vii. q. ii. c. vi. Et circa
ca mai⁹ verti⁹ periculum t̄lī. dis-
missam. Et. ff. de carbo. edicto. i. j. S.
Si quis. Attendite. Si quis veſtrū ha-
beret causam ardūa cito corā iudice deci-
dendā et h̄c astutū aduersariū tē. Nōne
diligenter vigilaret et p̄siliū quereret tē. Ex-
pone tē. Et nota q̄ mai⁹ est piculū amie
q̄ vite corporalib⁹ et astutū habemus ad-
uersariū. j. Pe. v. Vigilate q̄r̄ aduersari⁹
veſtor diabolus tē.

Feria. vij. post. ii. dñicā aduent⁹.

Habyciamus tē. Dū lucē habet̄ credite in
lucē ut filij lucis sitis. Ro. xj.
Abhycamus tē. ut filij lucis sumus exequi